

Efter de foreliggende erfaringer er det anset for nødvendigt at lade administrationen og kommandoføringen indenfor de lokale områder følges ad. Kommandoføringen kan vanskeligt udøves uden et vist kendskab til den organisation, man kommandomæssigt skal lede, og uden at den myndighed, der skal udøve kommandoen, har haft lejlighed til til stadighed at følge administrationen indenfor denne organisation. Ved at dele administrationen som foreslået, men helt og fuldt henlægge kommandomyndigheden under et statsligt eller et kommunalt organ, ville man imidlertid fortsat åbne vejen for statslig indblanding i kommunale sager eller omvendt og dermed give mulighed for opståen af lignende vanskeligheder, som man har kendt fra krigen tid.

Det kan iøvrigt ikke anses for nødvendigt at optatte de lokale beskyttelsesforanstaltninger som en helhed, der nødvendigvis må kommanderes af en enkelt person. Det synes ikke nødvendigt, at f. eks. hjælpetjenesten, varsling af civilbefolkningen og tilsynet med beskyttelsesrum henligger under den samme myndighed. Selv for hjælpetjenesten alene er der næppe nogen ubetinget nødvendighed for at have en central overledelse. Efter den hidtidige ordning påhviledes kommandomyndigheden ganske vist politimesteren alene, men hans overledelse af hjælpetjenesten gennem kommandocentralerne var af mere formel karakter, idet politimestrene som absolut regel ikke greb ind i tjenestegrenschefernes dispositioner.

I et område som Storkøbenhavn var politiets kommandomæssige overledelse af de samlede beskyttelsesforanstaltninger iøvrigt selv formelt kun delvis ført ud i livet, idet den taktiske overledelse for visse tjenestegrenes vedkommende varetoges fuldkommen selvstændigt gennem særlige overledelsescentraler for de pågældende tjenestegrene.

Heller ikke af hensyn til befolkningen synes det nødvendigt med en enhedskommando. Befolkningen har i det væsentlige kun interesse i en let orientering om, hvor der under katastrofetilfælde skal afgives meldinger om skader. Erfaringer med meldestedsordningen under krigen viste tydeligt, at et system, der adskiller sig væsentligt fra det under fredsforhold kendte og indøvede, kun vanskeligt lader sig gennemføre i forhold til befolkningen, der ikke med kort varsel kan indstille sig på noget nyt. Det må derfor betragtes som et fremskridt, at den foreslåede ordning af de lokale civilforsvarsforanstaltninger i højere grad end hidtil slutter sig til den fra fredstid kendte organisationsform.

Et vist samarbejde mellem civilforsvarschefen og formanden for civilforsvarskommissionen må naturligvis finde sted, men et samarbejde er iøvrigt nødvendigt på mange andre områder indenfor det lokale styre. Således som kompetenceafgrænsningen er foretaget i lovforslaget, skulle formelle kompetencestridigheder kunne undgås. Ganske forhindre sådanne er vel ugørligt, men det må antages, at man ved det udarbejdede forslag er nået til en ordning, der skaber mindst mulige vanskeligheder, uden at det lokale civilforsvars effektivitet samtidigt forringes.

I luftværnskommissionen har der været enighed mellem alle medlemmer — og herunder også kommunernes og politiets repræsentanter — om, at den foreslåede ordning er at foretrække for de nugældende regler.

Efter betænkningens afgivelse har Foreningen af Politimestre i Danmark i en skrivelse af 31. august 1948 (underbilag 1) rettet kritik mod forslaget, idet foreningen især anfører, at den foretagne deling af kompetencen vil være ubegribelig for befolkningen og skabe vanskeligheder i forhold til denne, at den savner tilstrækkelig sagligt grundlag, idet beskyttelsesforanstaltningerne er en helhed, og kommandoføringen derfor bør være samlet på een hånd, og at delingen vil give anledning til mange kompetencestridigheder.

Indenrigsministeriet har hørt justitsministeriet over politimesterforeningens skrivelse og justitsministeriet har igen hørt rigspolitichefen. I svarene har såvel rigspolitichefen som justitsministeriet tiltrådt lovforslagets ordning. — En afskrift af politimesterforeningens skrivelse med rigspolitichefens og justitsministeriets erklæringer vedlægges.

Foranlediget af det heromhandlede af udvalget rejste spørgsmål har indenrigsministeriet udbedt sig en udtalelse om problemet fra Den danske Købstadforening og fra Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse. Disse to organisationer har ligeledes i deres svar meddelt, at de vil kunne tiltræde den i lovforslaget foreslåede ordning. — Afskrifter af de to kommunale organisationers svar vedlægges ligeledes (underbilag 2 og 3).

Politimesterforeningen har iøvrigt også kritiseret betegnelsen „civilforsvarschef“, idet man gør gældende, at denne betegnelse er for omfattende, når kun en begrænset del af civilforsvarets opgaver påhviler politimesteren. Hertil skal bemærkes, at forholdet dog i al fald udenfor civilforsvarsområderne er det, at politimesteren er chef for alle politi-